

JOSEF SYNEK

SLUNCE VYCHÁZÍ, 1995, OLEJ, 38 x 62 cm

Josef Synek

* 13. 3. 1944 v Blatné

Žije a tvoří v Blatné.

Josef Synek je členem Asociace jihočeských výtvarníků a skupiny „Kruh 89“. Výtvarné vzdělání získal soukromým studiem.

Vystavoval a účastnil se řady výstav např. v Blatné, Českých Budějovicích, Českém Krumlově, Hradci Králové, Liberci, Brně, Praze, Rakousku, Francii, Irsku, Německu.

Josef Synek z Blatné, malíř, o němž náš přední historik umění prof. Jiří Kotalík svého času napsal, že jde o malíře originálního, který je jako jeden z nemnoha nadán vlastní řečí. Blatenský malíř nabízí podívanou, která citlivého diváka, stresovaného politickým folklórem a záplatovanými prognózami vítá ve vlídném světě, kde jako stvořitel – umělec, přítel radosti, kamarád usměvavých andělů a poctivý člověk – fascinuje jistotou, s níž dokazuje, že život je to nejkrásnější, co máme. Jen je nutné vyhnout se „žitu“, v němž mlaskají

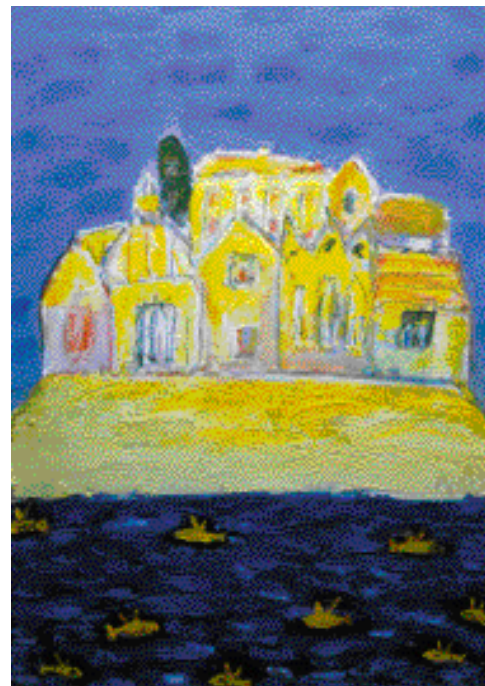
prasátka a nečekat na umělou květinu, až zavoní. Synkovy obrazy působí hojivě, aniž by klamaly. Připomínají prostou odpověď na prostou otázku: Chceš být šťastný? – Tak buď...

Josefa Synka kdysi hluboce zaujal román Irvinga Stona „Žízeň po životě“ o Vincentu van Goghovi. Hrdinský boj se životem, s nemocí, a nepřízní osudu, vášnivě a samozničující malování. „Chtěl jsem se mu podobat“, říká Josef Synek, i když ve smyslu výroku „každý by chtěl být Vincentem, ale nikdo si nechce uříznout vlastní ucho“. Jihočeský umělec má dosud obě uši, ale není mu cizí překonávat jakékoliv překážky.

Synek je malíř bohaté fantazie, který ochotně a smysluplně bloudí. I když maluje Atlantidu, činí tak s jistotou, kterou by mu mohli závidět poštovní holubi, s jistotou, že se dokáže kdykoliv vrátit domů, do Blatné.

„ M a l o v á n í je smyslem a náplní mého života. Snažím se, aby moje obrazy přinášely lidem nejen radost, ale také energii, kterou ve svém nelehkém životě potřebujeme. Chci, aby moje obrazy působily optimisticky a vesele.

Co mne inspiruje, kam chodím na nápady, kde se berou názvy některých mých obrazů? Prostě život mi je sám přinesl.

OSTROV A LÉTAJÍCÍ RYBY, 1996, OLEJ, 50 x 70 cm

Tak třeba název obrazu „Kaštan kvete a Karlovi to hlavu plete“ zavinil máj a milenci pod rozkvetlým kaštanem. Nebo „Klíčení a květináče na zahradě u Voráče“ – pan Voráč je můj soused a klíčení jsem vnímal už jako malý kluk u taty ve skleníku. Tam klíčily většinou okurky s jejich dvěma lístky ve tvaru osmičky. Jindy zase název „Evo ty jsi anděl“ vznikl takto: kamarádka si upletla plavky, ty měly tu krásnou vlastnost, že byly dost průhledné, ta tak při rozhovoru se mnou musela držet ruce zkřížené kolem těla. Tím mně připomínala anděla, co jej namaloval Raffael vedle Sixtinské madony. „Veselé poutnice“ zase maluji proto, abych Honzovi Zrzavejch ukázal, jak veselé poutnice jsou u nás v Blatné. „Listy, strom a Eva v tom“, je těhotná dívka v podzimním lese. „Zuzanko vstávej“, je nahá ležící dívka na jihočeské návsi. Je to svůdná pozvánka k nám na slunný jih!

Nebudu již uvádět další názvy obrazů, raději se přijďte sami podívat na některou mou výstavu nebo rovnou do mého ateliéru.“

Josef Synek

JIHOČESKÁ VESNICE, 1993, OLEJ, 50 x 72 cm